

[Ninn-Hansen]

folketinget. Vi er bekymrede for den måde, hvorpå man fjerner interessen og styrken fra folketinget og lægger den andre steder hen.

Vi anerkender, som det blev nævnt af de to ministre, en indkomstpøolitik som noget aldeles nødvendigt økonomisk, men også noget, der er nødvendigt for, at folketinget, den folkevalgte forsamling, fortsat kan være det, der har styrken her i landet. Vi vil gerne arbejde med på at styrke folketingets stilling, give muligheder for, at det parlamentariske system står som det helt centrale og uden disse pressioer udefra, der kan fjerne styrken fra dette sted, hvortil befolkningen har valgt deres repræsentanter til at være dem, der skal være bestemmende.

Vi ønsker at bevare livsværdier for befolkningen, livsværdier, som folk – enkeltpersoner – selv kan vælge. Statsfunktionens styrke må ikke efter vor opfattelse begrænse denne frihed. Valgfriheden er noget fundamentalt for os, retten til selv at finde ud af sit livsmønster er noget centralt.

Vi ser her – og det har vi givet udtryk for mange gange – en modsætning imellem det, socialismen står for, og det, vi ønsker. Vi vender os også imod de overstadige krav om lighed, der gang på gang fremsættes. For os er det noget afgørende ikke alene i den økonomiske politik, men også i vores skolepolitik, i kulturpolitikken, i arbejdsmarkedspolitikken, at der altid skal være en mulighed for at virke efter evne og få en belønning efter indsats. I den henseende tror vi der er meget at gøre ved dansk lovgivning. Der befinder sig meget i dansk lovgivning af regler, som i sin tid har haft et godt og rimeligt formål med hensyn til den beskyttelse, jeg nævner, men som i dag virker i retning af en bureaukratisk ordning, hvor man ikke fremmer det, man oprindeligt ville, men tværtimod bevirker en hindring for den selvbestemmelsesret og det selvvirke, jeg omtalte, som er nødvendigt for enhver, der lever her i samfundet, og som er nødvendigt for, at erhvervslivet kan virke.

Der er jo nedsat masser af kommissioner her i landet – den kommission, vi måske har allermost brug for, er en kommission til systematisk og helt igennem at gennemgå dansk lovgivning og fjerne alle disse bestemmelser. Det er jo ikke alene en hæmmende 11 timers regel, men en masse andre ting, der oprindeligt havde et godt og rimeligt socialt

formål, men i dag virker hæmmende på enhver form for udfoldelse.

Og så skal jeg vende mig til den mere direkte del af forespørgslen, det, der drejer sig om, hvad regeringen vil med sin regering. Nu fik vi jo det svar, som vi også havde ventet, at denne regering har en bestemt opgave at løse. Det er vi klar over, men så kan det jo blive en regering, der fører en pragmatisk politik med en gensidig bekæmpelse af visionerne, og det regner vi for farligt. I det konservative folkeparti er vi parate til at arbejde med, når det drejer sig om at bekæmpe tendenserne til, at vi mister velstand, og at fremme mulighederne for det, jeg her har nævnt, også med den regering, vi har i øjeblikket. Men vi mener ikke, det er tilstrækkeligt i dansk politik, at man holder hinanden i skak. Der er, som jeg har nævnt, meget, der skal fremmes. Bliver det så fremmet bedst på den måde, regeringen har valgt? Det er selvfølgelig de to partiers egen sag. Eller er det sådan, at man må sige, at de, der har fælles udgangspunkt og til en vis grad deres fælles funktioner, mere naturligt hører sammen? Det har været og er det konservative folkepartis opfattelse. Vi deltager gerne og har gjort det mange gange i kompromiser, der, som det blev fremhævet af udenrigsministeren, er nødvendige i dansk politik, men vi har aldrig anset det for rimeligt og rigtigt, at man indgår et sådant fællesskab, at det bliver en forbrødring mellem partier, der står forskelligt og må stå forskelligt.

Hr. Ellemann-Jensen bragte os jo ikke nærmere med hensyn til, hvad der skal ske, når de 6 år, som han foreløbig har givet regeringen, er udrundet. Han har talt noget mere om det i et interview med ham i Børsen i går, hvor han ikke helt uden selvbevidsthed retter stærke bebrejdelser imod det danske erhvervsliv, imod den måde, hvorpå man med det ene regeringspartis deltagelse løste arbejdsoverenskomsterne sidste gang. Og om mit eget parti siger hr. Ellemann-Jensen – jeg tillader mig at citere, for det bør også stå i Folketingsstidende, hvad venstres politiske ordfører her har sagt:

»Jeg synes, at de konservative indtil nu har ført et lille, snusket spil, som kun kan være affødt af partitaktiske grunde.«

Det er altså bemærkningen til et parti, der er i opposition til regeringen, og som fører en oppositionspolitik på samme måde og